

זבחים פז

עניין: אין לינה מועלת בראש המזבח

ערבי נחל פרשת חוקת דרוש ב'

וזה רמז לינת בשר קודש שנפסל בלינה^ט, והוא רמז על האמור, שלא ישאירו ממנו עד בקר, כי בלילה מוכרח הקדושה להתעלות בשרשו, וכשלן עד בקר זהו סימן שנדחה מלמעלה, וכיון שנפסק דבר קדוש משורשו הרי הוא מטמא יותר מדבר טמא, כי מיד שוכנים שם רוחות הטומאה וכענין שאמרו רז"ל (נ"מ קיד; יצמות פס.) ישראל מטמא במותו ולא העובדי כוכבים, לפי שגוף ישראל היה בו קדושה היינו הנשמה, וכאשר נפסק משורשו בפרידת הנשמה אז מטמא, משא"כ העובד כוכבים שלא היה בו דבר קדושה, ולכן בשר קודש נפסל בלינה, והוא רמז אל האמור, שביום השני אי אפשר שיעלה בלב האדם כלל זכרון המצוה שעשה ביום אתמול אם נתקבלה המצוה ההיא, וכאמור.

ובזה מובן מה שאמרו רז"ל (יומא עג:) על עסק התורה, זכה נעשה לו סם חיים לא זכה נעשה לו סם מות. הוא האמור, כי בהיות תורתו בשלימות ונשארה למעלה לא יפול שום גובה וגאון בלב האיש על ידה כאמור, משא"כ כשלא זכה שאין התורה מתקבלת למעלה כי לא היתה רק מן השפה ולחוץ, ונדחת משם ונפסק^כ משורשה הקדוש וחוזרת ובאה אל האדם, אזי תורה זו מטמאת את האדם יותר מן העבירות שעושה, וכמ"ש כי דבר קדוש כשנפסק משורשו מטמא כו'.

שאלמלא כן לא גבה לבו על ידיהם. והענין, כי הנהגת השי"ת עם בני האדם, כי מיד בעשותו המצוה או התורה נברא מלאך ועומד מיד לפני השי"ת ואומר פלוני בנך עשאני^{יט}, ועדיין בכל יום ההוא יש עדיין דביקות לאותו המלאך אל האדם במקצת, כי לא נסתלק לגמרי ביום הראשון, אך בלילה בעת השינה אז אם המצוה ההיא כתיקונה אזי המלאך נשאר שם לגמרי ונשמתו חוזרת לגופה, ואז דרך הטבע שישכח האדם מלבו אם עשה כלל מצוה, כי כבר נסתלקה מצוה ההיא ממנו. אך ביום הראשון יוכל עדיין להיות קצת זכרון המצוה ההוא בלבו, שעדיין דבוקה קצת בו, אך לא יתגאה בה עדיין, שהרי אינו יודע עדיין אם נתקבל ותשאר בלילה למעלה, ואולי תדחה עדיין.

ואחר כך ביום השני, אם המצוה נתקבלה ונשארה שם אזי נשכחת ממנו ולא תעלה על לבו כלל, ואם בא בלבו גאווה על ידי המצוה ההיא אזי זהו סימן מובהק כי נדחה מצוה ההיא מלמעלה וזרקוה על פניו, ולכן אינה נשכחת מאתו, וא"כ אין לו להתגאות במצוה שעושה בממה נפשך.

ליקוטי יהודה פרשת ויצא

ושמעתי מא"ז האמרי אמת ז"ל שאמר, הנה איתא (זבחים פז.) אין לינה מועלת בראשו של מזבח, פירוש משום שבא למקום גבוה כזה אין לינה מועלת, כי הוא למעלה מן הזמן, וכן ביעקב אבינו ע"ה היה כן, כדכתיב אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי וגו' אין זה כי אם בית אלקים, ואיתא ברש"י שאם ידעתי לא ישנתי, וזה שאמרו חז"ל (בר"ר סח, יב) כי בא השמש - כיבה השמש, היינו שהכניע השי"ת את כל הטבע תחת מי שהוא למעלה מן הטבע.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON